

L'educació, un bé comú mundial

Dll, 28/11/2016 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

Que l'educació sigui un «**bé comú mundial**» pot semblar una obvietat però en realitat **estem molt lluny d'assolir aquest fet en l'ordre pràctic**. El darrer informe de la Unesco (2015), *Repensar l'educació, vers un bé comú mundial?*, planteja aquest propòsit en forma d'interrogant en el propi títol, dedicant-li tota la quarta part del document. El rovell de l'ou no es troba tant en l'expressió com en el seu abast i en les exigències que se'n deriven.

Si es tracta d'un «bé», l'educació s'ha de convertir en un veritable dret i deure. Quelcom irrenunciable. Vol dir verificar en tot procés educatiu que la inclusió i l'equitat siguin unes característiques fonamentals. En definitiva, per exemple, resoldre el drama dels 57 milions de nens sense escolaritzar o dels 103 milions de joves que no tenen una alfabetització mínima. I també un deure que significa que les persones, les institucions, les administracions i els governs vetllen amb una gran responsabilitat per tal que l'educació impliqui un conreu i un compromís. No fóra un desencert que cadascú ens preguntéssim què fem amb cada oportunitat educativa i quin retorn fem a la societat. També cal referir-nos a una nova gestió que ni suposi la privatització —en el sentit d'un dinamisme de lucre i de segmentació de la ciutadania— ni el retorn a les velles formes tradicionals de la gestió pública. Una gestió en clau de servei públic que integri totes aquelles experiències nascudes amb voluntat d'iniciativa social. Quelcom no pot tenir el qualificatiu de «bé» si no queda garantida la qualitat objectiva i els processos de qualitat.

Si afirmem que és «comú» cal assegurar una transparència de tot allò relacionat i vinculat amb l'educació (aspectes econòmics, organitzatius, normatius, etc.). Ha de suposar, també, un major grau d'implicació de la ciutadania a través de diferents processos de participació en el disseny de les grans opcions sobre l'educació. La corresponsabilitat de les institucions educatives i de tota la societat civil ha d'incorporar necessàriament l'exigència d'una nova manera d'entendre la política educativa molt més enllà de les opcions de partit.

Si parlem d'un bé comú «universal» cal un reconeixement fefaent de les inversions personals, institucionals o col·lectives en favor de l'educació. I, certament, un equilibri entre l'universalisme i la diversitat real, és a dir, preveure sempre una educació contextualitzada en les cultures i pobles concrets afavorint desenvolupaments prioritaris i necessitats urgents. Alhora ens cal, sense perdre la mirada local, un alt grau de consciència dels reptes globals de la humanitat on una educació amb una opció humanista que vetlli per la sostenibilitat del planeta i que posi al centre l'aprenentatge i el coneixement ha de tenir un paper decisiu.

Que l'educació sigui un «bé comú mundial» **significa**, fonamentalment, **que tots ens proposem i ens comprometem que aquest horitzó esdevingui una realitat. Encoratjador i esperançador!**

Publicat a *Catalunya cristiana*, núm. 1940, de 27 de novembre 2016, p. 14